

MUSSERTS 'GEMACHTIGDEN'

willen worden, werd tot zijn woede afgescheept met een benoeming tot 'gemachtigde voor financiën, bankwezen, bijzondere economische zaken en de Nederlandse Oost-Compagnie'. Wat de 'gemachtigden voor aangelegenheden der volksgemeenschap' aangaat, willen wij slechts vermelden dat generaal Seyffardt (die zich met de zaken van het Nederlandse Legioen praktisch niet meer bemoeide) een benoeming tot gemachtigde voor dat Legioen aanvaardde – zij zou hem het leven kosten. Wij slaan de namen van de overige 'gemachtigden' over: daarvoor had het bouwsel dat Mussert ging optrekken, te weinig betekenis.

In dat bouwsel werd een centrale plaats ingenomen door het bureau dat Seyss-Inquart in zijn decreet als 'Staatspolitiek Secretariaat' aangeduid had, maar dat Mussert (de 'Staat der Nederlanden' moest behouden blijven!) 'Secretarie van Staat' gedoopt had.

★

De Secretarie van Staat der NSB heeft tot aan de Dolle-Dinsdag-crisis, tot begin september '44 dus, gefunctioneerd. Zij was in Den Haag aan het Nassauplein gevestigd, maar werd in juli '44 verplaatst naar het oude woonhuis van Groen van Prinsterer aan de Korte Vijverberg, waar zich reeds vóór de oorlog het Kabinet der Koningin bevond. Dat pand was inwendig geheel verbouwd, hetgeen bijna f 200 000 kostte. Trouwens, de gehele Secretarie van Staat werd een dure aangelegenheid. Carp, het hoofd (de man van het 'Raad van State-plan'), trok een omvangrijke staf aan en betaalde naar verhouding hoge salarissen aan zijn meer dan honderd personeelsleden. In '43 bedroegen de kosten ruim f 830 000 en voor het eerste halfjaar van '44 werd bij het *Reichskommissariat* (dat de zaak financierde) f 637 000 aangevraagd. Die bedragen sloten toen de bezoldiging van Musserts lijfwacht in; Mussert-zelf had het 'Kabinet van de Leider' naar Plein 1813 no. 1 overgebracht – ook dat Kabinet werd uit de begroting van de Secretarie van Staat bekostigd. Gewerkt werd daar weinig. Een op de bovenverdieping werkende typiste schreef in de herfst van '43 aan een kennis:

'Boordevol kritiek zijn wij op de leeglopertjes die beneden een flink salaris toucheren en hun tijd besteden met kletspraatjes en kranten lezen. De luiheid staat sommigen op het gezicht te lezen . . . Carp is slap, al is zijn verstand scherp . . . Indien de mens nog altijd het voornaamste is (dat is toch zuiver nationaal-